

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **ZK OFIEL s. r. o.**
sídlem Borůvková 805/8, 779 00 Olomouc-Holice
zastoupený daňovým poradcem MPSHARE s. r. o.
sídlem Nové domky 705, 742 72 Mořkov

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

**o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 20826/18/5300-21444-706361 ze dne 3. 5. 2018,
ve věci daně z přidané hodnoty,**

takto:

I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 3. 5. 2018, č. j. 20826/18/5300-21444-706361 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám MPSHARE s. r. o., daňového poradce se sídlem Nové domky 705, 742 72 Mořkov.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou krajskému soudu dne 4. 7. 2018 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 20826/18/5300-21444-706361 ze dne 3. 5. 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil platební výměr Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj č. j. 1771578/16/3202-50523-801819 ze dne 21. 4. 2016, kterým byl vyměřen úrok z prodlení u DPH ve výši 23 958 Kč za nesprávné uvedení skutečností rozhodných pro stanovení daňové povinnosti v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, než do kterého příslušelo.
2. Žalobce v podané žalobě a jejím doplnění ze dne 4. 8. 2018 namítal, že v případě pronájmu dopravního prostředku Porsche Cayenne RZ X se nejednalo o opakovaná plnění ve smyslu ustanovení § 21 odst. 9 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „ZDPH“), kdy úvaha správce daně v tomto směru je nedostatečná. Dle správce daně měl žalobce přiznávat daň na výstupu vždy ve čtvrtletních termínech, kdy podával přiznání k DPH. Úvaha správce daně je nedostatečná a neopírá se o provedené důkazní prostředky. V uzavřené smlouvě o nájmu dopravního prostředku nejsou žádné lhůty pro plnění uvedeny; je v ní stanoveno nájemné ve výši 30 000 Kč bez DPH za každý měsíc trvání; doba nájmu je neurčitá s 3měsíční výpovědní lhůtou. Ve smlouvě není určena pevná, natož opakující se lhůta pro poskytnutí služby; splatnost je stanovena na základě faktury. Pokud se žalovaný dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 235/2014-33, resp. 2 Afs 15/2010-103, tyto jsou s ohledem na rozdílnou problematiku, kterou řeší, pro nyní projednávanou věc nepoužitelné. Žalovaný v rozporu se skutečností konstatoval existenci měsíčního nájmu.
3. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 15. 11. 2018 odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, jehož nosné myšlenky rekapituloval. Navrhl zamítnutí žaloby.
4. U jednání dne 25. 7. 2019 strany setrvaly na svých stanoviscích.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující. Správce daně zahájil u žalobce dne 27. 5. 2015 daňovou kontrolu na DPH za všechna zdaňovací období let 2012–2014. Ve vztahu k pronájmu dopravního prostředku Porsche Cayenne RZ X bylo zjištěno, že toto bylo pronajímáno na základě smlouvy ze dne 2. 1. 2013. Žalobce vystavil daňový doklad č. 2014004 ze dne 31. 12. 2014 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31. 12. 2014 ve výši 360 000 Kč základu daně a v částce 75 600 Kč daně; předmětné zdanitelné plnění zahrnul do daňového přiznání za 4. čtvrtletí roku 2014. Žalobce dále vystavil daňový doklad č. 2015001 ze dne 1. 4. 2015 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1. 4. 2015 ve výši 360 000 Kč základu daně a v částce 75 600 Kč daně; předmětné zdanitelné plnění zahrnul do daňového přiznání za 2. čtvrtletí roku 2015. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce uvedl data uskutečnění zdanitelných plnění v případě daňových dokladů č. 2014004 a č. 2015001 v rozporu s ustanovením § 21 odst. 9 ZDPH a uplatnil vůči žalobce dle § 104 ZDPH úrok

Shodu s prvopisem potvrzuje

z prodlení, jenž byl vyměřen platebním výměrem ze dne 21. 4. 2016, který žalobce napadl dne 19. 5. 2016 odvoláním, jež byla napadeným rozhodnutím zamítnuto.

6. Podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Podle § 21 odst. 9 ZDPH u opakovaných plnění se považuje zdanitelné plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem zdaňovacího období. Opakovaným plněním se rozumí uskutečnění zdanitelných plnění ve sjednaných lhůtách během zdaňovacího období, přičemž se v rámci smlouvy jedná o plnění zbožím stejného druhu, které je navzájem zastupitelné nebo službou stejné povahy.
9. Podle § 104 odst. 2 ZDPH pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, než do kterého příslušely, a snížil tím v tomto zdaňovacím období daň, správce daně daň za zdaňovací období, ve kterém měla být uplatněna, dodatečně nevyměří, ale uplatní úrok z prodlení podle daňového řádu z částky daně uvedené v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období za každý den krácení státního rozpočtu. Úrok z prodlení je splatný ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení platebního výměru.
10. Podle čl. 64 odst. 1. Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty poskytnutí služby, které vede k postupným vyúčtováním nebo postupným platbám, se považuje za uskutečněné uplynutím období, ke kterým se tato vyúčtování nebo tyto platby vztahují.
11. Podstatou sporu je aplikace pojmu „opakované plnění“ na skutkový stav, zjištěný v projednávané věci.
12. Pokud se týče žalovaným namítaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 15/2010-103 ze dne 8. 6. 2010, lze se pro účely tohoto řízení ztotožnit s právní větou, že „*v případě nájmu movitých věcí nedochází k uskutečnění zdanitelného plnění převzetím těchto věcí, ale uskutečňuje se průběžně po dobu nájmu*“. Žalobce však netvrdí, že by k uskutečnění zdanitelného plnění došlo při převzetí předmětu nájmu, ale v okamžiku vyúčtování nájmu. Jeho námitka se váže k okamžiku, v němž nastává zdanitelné plnění v této průběžné době nájmu.
13. Z dikce ustanovení § 21 odst. 9 ZDPH plyne, že posouzení určitého plnění jako opakovaného je vázáno na sjednané lhůty. Nutno proto vždy hodnotit smluvní ujednání stran. Žalovaný hodnotil ujednání stran tak, že měly sjednány měsíční nájem (odst. [23] napadeného rozhodnutí). Dle názoru soud však takovýto závěr nemá oporu ve spise.
14. Smlouva o nájmu dopravního prostředku ze dne 2. 1. 2013 byla uzavřena dle tehdy účinného zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. V čl. III. si strany ujednaly následující: „1. Účastníci dohodli nájemné ve výši 30 000 Kč bez

Shodu s prvopisem potvrzuje

DPH za každý měsíc trvání nájmu. 2. Nájemné je splatné na základě faktury-daňového dokladu.“ Z výše uvedeného soud uzavírá, že lhůta jednoho měsíce je ve smlouvě stanovená jen k určení výše nájemného. Splatnost si však strany nesjednaly měsíční, nýbrž na výzvu – tedy jako závazek upomínací. Žádné sjednané lhůty v průběhu čtvrtletních zdaňovacích období prokázány nebyly. Sjednaný závazek není opakovaným plněním. Plnění z nájemního vztahu, kde splatnost nájemného není určena konkrétní lhůtou, nýbrž je dána na výzvu věřitele, není opakovaným plněním, neboť v ujednání absentuje sjednaná lhůta.

15. Soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí je vystavěno na nesprávném hodnocení ujednání o nájmu, které vedlo k neopodstatněnému vyměření úroku z prodlení.
16. Rozhodnutí žalovaného tedy nemá dostatečnou oporu ve spise, a soud je proto podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
17. Právním názorem, který soud vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl zavázán k úhradě důvodně vynaložených nákladů řízení procesně úspěšného žalobce.
19. Uplatněné náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, odměna zástupce za tři úkony právní služby – a to převzetí věci, sepsání žaloby a účast u jednání dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) částku 3 100 Kč a tři režijní paušály po 300 Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 13 200 Kč.
20. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 25. července 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje